

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Horváth Antal könyvnyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadó-
hivatal jutányos ár mellett közöl.

A tanév végén.

A mai nappal bezárultak az iskola kapui, a vig gyermekserg kiszabadult a négy iskolai fal már-már tűrhetetlenné vált fogságából.

Ilyenkor, kánikula idején, felnőtt ember se szeret forráságot izzadó falak közé szorulni. Aki szeret ejtheti, kimene-kül a szabadba. Annál inkább kívánczik a gyermek lelke ki a zöld természetbe, hol vígan ugrádozhat a fejlődő fiatalság, játszhat és szabad mozgással edzheti testét, mely odabenn az iskolában erősödésében, izmosodásában inkább gátol-tatik, mint elősegítetik. Tanítóink leg-jobbán tudják ezt és épp ennek felisme-rése vezetett a torna köteles tanításához, mely bár tagadhatatlanul nagy haszonnal jár, heti egy-két órájával mégsem teszi jóvá azt a kárt, amit a padban való hosszú guggolás a zsenge ifjúságban okoz.

Am, azt sohase várhatjuk, hogy ily irányban tökéletes javulás álljon be. Nem lehet a gyermekeknek mindig tornászni, tanulniok kell első sorban, mert e nélkül el nem lehetnek. A tanulás nemcsak a tudás elsajátítása végett szükséges, hanem azért is, hogy a gyermek a kötelesség felismeréséhez és teljesítéséhez szokjék.

Nagy feladat vár itt a szülőkre is. A szülőknek joguk és kötelességük, hogy gyermekeiket fentartsák, testileg-lelkileg ápolják, neveljék, hogy rendeltetésük el-

érésére képesek legyenek. Azonban a szülők e jogának és kötelességének meg-vannak a maga határai, amennyiben a gyer-mekekre is hárulnak kötelességek. Nem feledve azt, hogy valamint mi abban ta-láljuk örömlenket, ha önfáradságunk gyü-mölcset élvezhetjük, ugy a gyermekeknek is az képezi egész boldogságát, ha ön-munkássága, erőlködése folytán jut valami kis eredményhez: és azután elvégezvén munkáját, szabadon mozoghat, játszhat és a maga módja szerint szórakozhassék. A jó szülők bölcsessége idejét várja min-dennek és munkásság után megengedi gyermekeinek, hogy szünidejét élvezhesse szabadon.

A gyermek szabad idejét azonban a jó szülők felhasználják gyermekük aka-ratának nevelését illetőleg. Fölvilágosítják őt rendeltetéséről s arról, hogy a tökélyt, melyben sarkallik rendeltetésünk főcélja, elérni csak úgy fogja, ha a jót nemcsak ismeri és szereti, de gyakorolja is; föl-világosítják arról is, hogy az igazi bol-dogságot megszerezni és élvezni csak úgy fogja, ha nem az érzéki javak ke-resésének, de az erkölcsi kötelességek teljesítésének, az önmegtágadást kívánó erények gyakorlásának útján jár.

Egyébként pedig bekövetkezett a pi-henés ideje. Itt a szünidő! Élvezze a vig gyermekserg teljesen és korlátlanul, de mindenesetre okossággal is. A szülők gondja, hogy így legyen. A szülők figyel-jenek arra, hogy a gyermekek el ne szí-

lajuljanak a szünidő alatt, hanem a lélek mivelését a test edzése kövesse.

Nem fog ártani, ha a gyermekek néha-néha a tankönyvekbe is bekandi-kálnak, hogy el ne felejtsek, mit évköz-ben tanultak. De itt különösen intjük a szülőket mérsékletre, mert a szünidőben tanulásra való erőszakolás inkább kár-tékony, mint jóhatású. A gyermekek tel-jesen elveszítik ezáltal tanulási kedvüket és épp ellenkezőjét értük el annak, amit akartunk: azt tudniillik, hogy gyerme-keinkből tanult, művelt embereket fa-ragjunk.

Gazdasági akció a megyében.

Csongrád megye intező férfiai — mint la-punk mult számában megirtuk — komolyan foglalkoznak azzal a tervvel, hogy a csongrád-megyei nyomoron okvetlenül segíteni kell. Többször kísérletet tettek már, hogy e nagy veszedelmen enyhítsenek, azonban mindeddig nem a legnagyobb sikerrel működtek. Csathó Zsigmond dr. főispán különösen a háziipar fej-lesztése körül fáradozott, de ezen a téren nem lehetett olyan eredményes munkát kifejtteni, mint amely egyszerre kettévághatná sok esztendő-k nehéz nyomorát.

Most Cicatricis Lajos dr. alispán új tervvel állott elő. A vármegyei tisztviselői karnak ez a fáradhatlan szorgalmu vezetője úgy gondolta, hogy egész Csongrád megyére kiható gazdasági akciót kell indítani. Ezzel egyfelől a közgazda-

TÁRCA.

Nevető örökösök.

A fehér rekették hajlós ágaikkal suhintgat-ják a nagy folyó habjait. Mintha a fényes arany-tallérok után kapkodnának, melyeket a magas partí füzek lombján keresztül bőségesen szór le a nap a sötét vízre. Több zaj nincs is, mert a fehér sirály hallhatatlan suhogással nyílal vé-gig a habok fölött. Csak ez a mély locogású vízmoraj: ez az egész. No meg a vén mérnök köhögése, aki száraz, összesült ember; köhög, köhög s hosszú, sarga kezét ilyenkor mindig odaszorítja a beesett mellére, hogy elcsitítsa a köhögését, nehogy felriaszsa a kis Lottit, aki ábrándozva bandukol mellette. A gömbölyű, fehér kavicsok is alig hallhatólag zörögnek a léptei alatt.

Szép napos időben állandóan itt vannak a nagy folyó mellett. A vén mérnök kerüli az embereket, akik gonoszak s részvétet nem érez-nek senki iránt — haszon nélkül. Így mondja.

Hanem azért a kis Lottit is elkészeríti néha. Nem rossz indulatból. Csak hallani akarja az édes védekezését, meleg leányos szívének az őszinte megnyilatkozását.

— Ez az utolsó, meglátod. A legutolsó! — mondja nem egyszer, ha lecsendesült a fullasztó köhögése. — Holnap, holnapután nem leszek terhére senkinek. Sem a földnek, sem nektek. Aztán élhettek a vágyaitoknak, te is, Sáríka is!

Ilyeneket szokott mondani a kis Lottinak, aki nesztelen léptekkel, de egy kissé unottan nézegeti a nagy folyó távoli ködét.

— Ugyan, édes bácsi, hogy mondhat ilyen-eket? Mi önzetlenül szeretjük. A mama minden nap imádkozik s mi eljárnak szorgalmasan a templomba, hogy a jó Isten adja vissza a bácsi egészségét! Halk, reszkető szóval mondja eze-ket a kis Lotti s szép lányos arca mélyen el-pirul, mert eszébe jut a mamája, aki két év óta, amióta a bácsi betegeskedni kezdett, min-dig azzal fogadja őt is, Sáríkat is, ha a beteg-látogatásból hazamennek:

— Hát a vén medve megírta már a testa-mentumot? Nagy a szükség lelkeim. Maholnap nem hitelez többé senki . . . Ti pedig nem mentek férjhez soha!

A drága Oktáv nem mond ilyeneket soha, de nyilvánvaló, hogy erre a döntő pillanatra vár ő is, azért halogatja a lakodalmat. Jenő is így tesz, a Sáríka vőlegénye. Csakhogy ezt nem szabad észrevétni a jó nagybácsival, mert aztán igazán elveszti az emberekbe vetett hi-tét s talán a vagyonával is másképpen ren-delkezik.

— Pedig vagyon nélkül nincs élet, nincs boldogság! — mondja a mama, aki okos, ta-pasztalt asszony.

A drága Oktáv nem beszélt ilyen prózai módon; szeme azonban különös melegen csil-log a vagyon szóra s örömteljesen ropogtatja a kis Lotti keskeny, fehér kezét. Jenő pedig halkán, boldogan füttyörész s olykor selypítő gyöngédséggel mondogatja Sáríkanak:

— Tubicám! Gerlicém!

Hanem a lakodalom marad, egyre marad . . .

A nagy folyó hidegen, lomhán kanyarog. A fehér rekettye ágai lombvesztetten suhintgatnak a kékes, hideg habok felett. A köd rengeteg oszlopokban üli meg a partot. Nem beteg em-bernek való idő van most idekint.

A mérnök fullasztón köhög. Sovány, szaty-tyánbőrös fejét fájdalmasan veti fel a meleg dunyhák közül. Hosszu, ritkás haja kuszáltan csüng alá. Révedező szemmel nézi, lesi a szo-bai árnyat, mely nő, nő, az ablaktól befelé. Mikor fog az ágyhoz érni? Az a pillanat lesz az ő halála . . . Olyan gyorsan nő, olyan gyor-san, én Istenem!

— Itt vagy, Lotti? Édes Lotti?

— Itt vagyok, édes bácsi! S Lotti ráhajol a betegre, hogy forró, édes lehelletét érezheti az arcán, ahogy gyors egymásutánban meg-csapja.

A betegápolás terhe leginkább a kis Lottira nehezedik: a mérnök őt szereti legjobban.

— Nem látod azt az árnyat? Ugy nő, ugy nő s olyan fekete!

— A függöny árnyéka bácsi. Lehuztam, hogy a világosság ne ártson a bácsi szemének. A doktor parancsolta.

— Ostobák a doktorok, Lotti! Ne hallgass reájuk! pattogott a beteg s valami jóleső meleg lobogott végig az arcán, hogy csak a függöny árnya az a borongó sötét és nem az a másik, amelyik kioltja a beteg életét. — Huzd fel szí-vem. Jót tesz a világosság, ne félj!

Lotti engedelmeskedett. De az az árny mégis

sági élet föllendülésének is hatalmas lökést adhatnak, másrészt pedig a dolog nélkül álló munkásokat inkább foglalkoztathatják.

Belevonta tervébe a Szentesen levő csongrádmegyei gazdasági egyesületet is, amelylyel egyetemben már is megkezdették az akciót.

Meghívót bocsátott szét Csongrádmegye főszolgabírához, jegyzőihöz és a nagy uradalmak intézőihez, arra kérve őket, hogy támogassák ezt a nagyfontosságú vállalkozást.

A múlt vasárnap meg is tartották Szentesen a vármegyházán az első gyűlést, amelyen megjelentek többek között Herglóz István dr., Vigh Gyula urad. mérnök, Tary István és Tasnády Imre főszolgabírák, a községi főjegyzők és az uradalmak kiküldöttei, valamint Pánczél Károly mindszenti tejszövetkezeti igazgató.

Az elnöklő Cicatricis dr. alispán előadta, hogy ez az összejövétel a csongrádmegyei gazdasági viszonyok megjavítása érdekében indítandó gazdasági akció sikere végett vált szükségessé. Elmondta, hogy ez az akció a csongrádmegyei gazdasági egyesület bevonásával indul meg. Célja: föllendíteni a közigazdaság ágazatait. A mostani sulyos viszonyokon segíteni kívánnak, a gazdaságot intenzívebbé kell tenni, jó vetőmagvakat kell beszerezni és azon fáradozni, hogy a gazdasági életben tapasztalható stagnáció megszűnjék. Az állattenyésztés, kertészet, gyümölcsstermelés és szőlőművelés föllendítését tűzi ki céljául az akció, azonkívül a háziiparral és baromfitenyésztéssel is kíván foglalkozni.

Elmondotta azután, hogy az állam részéről határozott ígéretet bír egy akció támogatására. A csongrádmegyei gazdasági egyesület 1000 koronás segélyét a megye törvényhatósága föl fogja emelni és az állam is nagyobb összeggel támogatja majd az egyesületet.

A jelenlevő nagyszámú érdeklődő és meghívott gazdaközönség helyesléssel határozta el az akció támogatását. Az értekezleten albizottságokat alakítottak és elhatározták, hogy lehetőleg minden községben gazdaköröket fognak szervezni.

— **A tartalékos tisztek aktiválása.** A honvédelmi miniszter legújabb rendeletében megszigorította a tartalékos tiszteknek tényleges állományu, hivatásos tisztekké való minősítését. Csakis olyan egyévi önkénteseknek engedik meg a próbaszolgálatot aktiválásiuk céljából,

akiket az egyéves önkéntesi év alatt gyakorlatilag kiválóan alkalmasnak osztályoztak és a csapatparancsnokok egyenesen ajánlanak. A tisztjelöltek a próbaszolgálat alatt minden szükségletüket a sajátjukból tartoznak fedezni. Csak ritka kivételképpen, az ezredparancsnokok javaslatára, a honvédelmi miniszter engedélyez állami költséget. Akik nem közvetlenül az egyévi önkéntesi szolgálat után kezdik meg a próbaszolgálatot, állami költséget egyáltalán nem is kapnak.

Ujdonságok.

— **A Katolikus Kör rendkívüli közgyűlése.** A helybeli „Katolikus Kör“ f. hó 12-én rendkívüli közgyűlést tartott, amelynek a tagok felvételén kívül, egyetlen tárgya az elnökválasztás volt. Elnöklő Hám János a közgyűlés megnyitása után örömmel jelentette, hogy nagybecsű főtisztelendő urunk: Kádár Szilveszter — 40 korona egyszerismindenkori tagdíjjal — belépett a körünk alapító tagjai sorába. Ezután elnök felhívására az elnökválasztás ejtetett meg. A nagyszámban megjelent tagok — férfiak és nők — egyhangú lelkesedéssel főtiszt. Kádár Szilveszter plebános urat választották meg a kör elnökéül, akit is a kör jegyzője Vitos János vezetése alatt egy 9 tagú küldöttség keresett fel lakásán, tudomására adva megválasztását, kérve is egyuttal, hogy azt elfogadni és a közgyűlés további vezetése végett körünkben megjelenni kegyeskedjen. A megválasztás elfogadása után a főtisztelendő ur megjelent a körben és nagy ováció közepett elfoglalta elnöki székét, mincutána magvas szavakkal adta elő körünk jövő életére vonatkozó nézetét. (A hatalmas beszéd tartalmáról — fontosánál fogva — részletesen is megfogunk e helyen még emlékezni.) Taps és éljenzéssel fogadott beszéd után a közgyűlés bezárattott. Ezután az Oltár-Egyület tartott gyűlést, amelynek beléletével igyekezett főtisztelendő urunk megismernedni.

— **Ismét egy új tejszövetkezet.** Ma vasárnap fog megalakulni Domaszéken a tejszövetkezet, amelynek Lusztig Dániel birtokos kezdeményezésére már is közel 100 tagja van. A szövetkezet mai alakuló gyűlésén az állam meg-

bizásából résztvesz Pánczél Károly, a mindszenti tejszövetkezet derék igazgatója is, aki már e hét elején is künn járt ebben az ügyben Domaszéken.

— **Társulati közgyűlés.** A Körös-Tisza-Marosi ármentesítő és belvízszabályozó társulat június hó 22-én Hódmező-Vásárhelyen közgyűlést tart, melynek legérdekesebb tárgya a töltésmagasítások ügyében minap érkezett miniszteri leirat tárgyalása lesz.

— **Gyűjtés Sima árvái számára.** A napokban elhunyt Sima Ferenc árvái számára Lovász Márton és Molnár Jenő orsz. képviselők gyűjtést rendeznek. A gyűjtés máig is szép eredménynyel járt s a gyűjtők reménylik, hogy az adakozásból kitelik majd a költség a kiskoru árvák neveltetésére.

— **A szegvári templom restaurálása.** Gróf Károlyi László mágocsi földbirtokos páratlan nemesszivűségének ismét egy fényes bizonyítékát adta. A szegvári templomot ugyanis, melyet már kissé megrongált az idő vasfoga, saját költségén restauráltatja, azonkívül a toronyba drága művi órát helyeztet el, melynek fehéren zománcolt lapján aranyozott római számok ékeskednek. A javítási munkálatok már javában folynak.

— **Uj állatorvos Szegváron.** Szegvár község, szakítva az eddigi rendszerrel, egy állatorvosi állást rendszeresített. Az új állatorvos, aki eléggé képzett, ügyes embernek mutatkozik, már megkezdte hivatalos működését.

— **Százhusz kilós hal.** Ritka jó fogást csináltak pénteken délelőtt a mindszenti halászok. Danicska Lajos halászmestert érte a szerencse, aki legényeivel együtt egy 120 kilós harcsát fogott ki a Tiszából. A gyönyörű példányt este behozták a községbe, ahol sok bámulója akadt.

— **Építő-bizottsági ülés.** Ádász János gőzmalomtulajdonos kérvényt nyújtott be Mindszent község előljáróságához, melyben arra kérte az építési bizottságot: engedné meg, hogy a malom előtti járdát magasabbra emelhesse. Az is bennfoglaltatik a kérvényben, hogy a munka kiviteléhez a község is járuljon hozzá. Nyujtson segédkezet. Ha többet nem is, de bocsásson rendelkezésére egy kocsit és két közmunkást. Mindszent község építő-bizottsága szerdán délután tartott ülésében foglalkozott ez ügyrel és akkép határozott, hogy Ádász János a gőzmalma előtti járdát alig észrevehetően fölemelheti ugyan, de segéderőt nem ad hozzá.

csak ott sötétlett a szobában, feketén intőgetve. Ott látta a mérnök és reszketett.

— Ez az utolsó, igazán az utolsó! Alig hallhatólag mondta. Aztán behunyta a szemét s különös, nyers hangon beszélt tovább.

— Ássatok le jó mélyen, kétszer olyan mélyre, mint mást. Rossz a világ, tudod, üzérkedő szellemű és nem ismeri a kegyeletet. Tíz év múlva már felszednék a csontomat, hogy cukrot készítsenek belőle. Még te is azt használnád a kávéhoz s nem fájna a szived, mert nem tudnád e csontok történetét. Oktáv sém tudná, mert ő sem szokta kutatni az ilyen dolgokat.

Sokáig hallgatott, szemét még egyre lehunyva tartotta, hogy ne lássa a fenyegető árnyakat. Közbe-közbe köhögött s dobálva a vékony, száraz kezét. Nagy későre megszólalt újra.

— Miért is nem vesz el téged Oktáv? Előléptetésre vár?

— Arra vár, bácsi! — lehelte a kis Lotti akadozva, mivel Oktáv már előlépett a nyáron, de a lakodalmat még sohasem hozta elő.

— Jenő is?

— Ó is.

— Szegény gyermekek, milyen nehezen érik meg a boldogságot. Látjátok, ilyen az élet. S mikor aztán már élhetne az ember: megöszül, elbetegesedik s meghal. Ezt hívják életnek! Színtelen vékony ajkán keserű, fájdalmas mosoly suhant végig. Talán a saját céltalan, elárvult, agglegényi életére gondolt. S utána sokáig léhgett forrón és lázasan.

— Majd, majd, Nemsokára boldogok lesztek, ha nem léptetik is elő. Meghálálom a jószágokat. Lotti, mondó csak, Oktáv is szeret engem?

— Mint az édes apját! — suttogta a kis Lotti, de gyorsan, gyorsan, nehogy a leányos, romlatlan szíve fájdalmas dobogásával elakassza a beszédben. Mert hiába, Lottinak hazudnia kellett: a mamáért, meg egy küssé magáért is és ez a hazugság sokszor kergette hamvas-szöke arcába a vért. Hiszen, ha nem szerette volna annyira azt az Oktávot! . . . De Oktáv nagy lábón élt és pénz nélkül nem akart házasodni.

— Ez a szeretet tart még életben . . . egyedül ez . . . Talán még jobban is leszek . . . talán . . . Mert lehetetlen, hogy a jó Isten könyörületre ne indulna az ilyen derék szívek imáján! Megtört üveges szemét esdőleg fordította a magasba s nehéz köny barázdált végig az arcán, melyen a hit magasztos fénye világolt . . . Ugy hitt, ugy hitt a tiszta, nemes szívek imádságában.

Pedig a drága Oktáv éppen most mondotta Jenőnek, ahogy karonfogva s hangos nevetgéssel sétáltak az utcán:

— Bárcsak megmérgeznék valaki a vén medvét, Isten uccse, már meguntam a dolgot! Mit gondolsz, fülig uszom az adósságban!

Jenő hosszasan kacagott reá, mintha Oktáv megcsiklandozta volna.

— Holnap, holnapután ugy is fütyül az égi masina. Addig várhatsz, ha már eddig vártál . . . No, szervusz . . . tudod, légyottom van . . . Sárka? . . . Nem kell mindent tudni a meny-

asszonyoknak . . . Ha a vén istentelen meghal, unatkozhatunk eleget . . . Pá!

És elváltak.

A beteg odabent édesen mosolygott. — Ez a ragaszkodás, ez a szeretet visszadja életerőmet . . . Imádkozzatok, Lotti, édes Lotti . . . Oh, azok a drága jó fiúk! . . . Boldogok lesztek, annál boldogabbak, minél tovább kell várakoznotok a boldogságra . . . Ugy-e, szívesen várakoznak ők is?

A kis Lotti szomoruan csüggesztette le a fejét. Fájt a hazugság, de mégis hazudott, mivel módfelett szerette Oktávot. Aztán a mama eszébe jutott . . . már-már alig hiteleztek a boltokban. A nyomorúság nőtt, nőtt s komoly munkához nem értett egyikük sem.

— Várnak szívesen és imádkoznak a bácsiért! A mérnök fölvetette szikár, sovány, mosolygó fejét. Olyan boldog volt, hogy ilyen édes dalokat hallhatott. Még a betegsége is megenyhült: ugy érezte . . . Aztán az árnyékot nézegette, hogy meddig nyult be a padozaton? Az őszi nap tisztán, fényesen mosolygott, hire sem volt semmiféle árnyak. Csak a szubogár ketyegett a kis asztalkában: ketty, ketty, kipp, kopp. A falmelletti szekrényben is örölt valami. De ma nem ugy hangzott, mint a halál-óra ütése. Mert a buzgó imádság, a drága lények buzgó imádsága meglágyította a jó Isten szívét. Így gondolta a mérnök s vigasztalódva szenderült el. . .

— Örökre . . . És nem siratta meg senki. Mert a nevető örökösök csiklandozó boldogságot éreznek ilyenkor.

Szabó Ferenc.

— Sorozás Mindszenten. Az 1904. évi hadkötelesek ujoncozása holnap, e hó 20-án reggel kezdődik községünkben, amikor a helybeli hadkötelesek állanak a katonamérték alá. 21-én a szomszédos községekben hadkötelesek kerülnek vizitációra. Két napig tehát előreláthatólag zajos, mozgalmas élet lesz községünkben.

— Gyűrűtolvaj. Fülöp István polgártársunknak nem valami nagy öröme jött haza József fia a katonaságtól. Ragadós kezű lett a fiu nagyon. Különösen az aranyeműk iránt viselkedett vonzalommal. Nem is sokat tévovázott, mikor édesapja aranygyűrűt megpillantotta a ládafiában, hanem azon minutumban zsebre vágott közöttük kettőt, két értékesebbet pedig, hogy jusson is, maradjon is, ott hagyta. Hogy aztán mit csinált az aranygyűrűvel? az már nagyon hétköznapi dolog. Eladta az órának 9 koronáért, a kapott pénzt pedig elkulatta. Apja nagyon megharagudhatott emiatt a rossz útra tévedt legényre, mert bejelentette az esetet az előjáróságnál, ahonnan az ügy a főszolgabírói hivatalhoz került.

— A tömörkényi villanyozó. Ezzel a hangzatos címmel ajándékozta meg önmagát Fonyó János tömörkényi ember, aki az emberiség jótévőjének vallva magát, ezzel az örvvel voltaképpen nem egyéb, csak egy igen élelmes kuruzsló és veszedelmes csaló. Fonyó János sűrűn látogatja a tömörkényi, mindszenti, csanyteleki és csongrádi tanyákat és így jutott Kató János csongrádi tanya is ahhoz a szerencséhez, hogy őt is meglátogatta a villanyozó apostol, aki egy értéktelen ércjegy ellenében azzal az ígérettel csalt ki 44 koronát a szegény tanyástól, hogy majd rendesen eljár hozzá és teljesen kigyógyítja a bajából. Persze, hogy azóta felé se nézett a derék villanymester a szegény embernek, aki most bűnvádi feljelentést tett ellene.

— Magyar telepítések. A magyar nemzeti állam kiépítésének eszméjét hatalmas arányokban fogja előbbre vinni a megvalósítás felé az a törvényjavaslat, amelyen most dolgoznak a belügyi és földmivelésügyi miniszteriumban. Nem kisebb dologról van szó, mint hogy az állam a közel jövőben sok millió koronát készítsen fordítani magyar telepítésekre. Az országnak azon részeibe, ahol a nemzetiségek már már elnyeléssel fenyegetik nagy többségükkel a magyarságot, magyar vidékekről szegénysorsú magyar lakosságot telepítenek.

— Nem lesz arató-sztrájk Csongrádmegyében. Szentesről jelentik, hogy a csongrádmegyei hatósági munkaközvetítő hivatal közbelépése folytán az aratóknak legnagyobb része munkához jutott, úgy, hogy az arató-sztrájk, amit terveztek nem fog bekövetkezni. — Erre a sztrájkra a földmivelésügyi miniszteriumban is számítottak és nemrég arról értesítették Csongrádmegye több községének előjáróságát, hogy amennyiben az arató-sztrájk kitörne, nyomban értesítsék a miniszteriumot, amely tartálékban levő aratókat küldött volna a munka elvégzésére. Ez azonban most már nem fog bekövetkezni.

— A villám és az imádság. A torontálvármegyei Molllyfalván esütörtökön jelentkezett a régóta várva-várt eső, erős zivatar alakjában. A jámbor sváb lakosság a villámlás tüze és a menydörgés zenéje mellett adott hálát az Istennek. Kaiser Mátyás földmives egész családjával imádkozott az asztal körül, amikor egy eltévedt villám beszaladt a ház kéményén a szobába. Az imádkozó család ajkán elhalt a szó s holt-rémülten, összekulcsolt kezekkel nézték, mint futkároz a villám a szobában, miközben összeszeűzza a képeket, edényeket, összeégeti a butorokat anélkül, hogy nezik a legkisebb bajt okozná. A játék után az égi tűz kiszaladt az ablakon s egy éppen ott elhaladó embert érintett meg, de ennek sem okozott nagyobb bajt.

— Aki le akarja ülni az adóját. Az adóügyi jegyző irodájába egy öreg atyafi kopogtatott be tegnapi délelőtt. Rengeteg tarisznya fityegett a vállán s a tarisznyából valóságos kenyéroriás háta feketélttel kifelé. Az

öreg gyámoltalanul tipegett az asztalhoz s egy zsíros adókönyvecskét terített a jószívűségéről előnyösen ismert jegyző elé.

— Tessen látni, tizenkét korona adót kérnek tőlem.

— Hát fizetni akar, öreg?

— Nem tudok, instálom, éppen azért gyűttem. Nagyon szögény vagyok.

— Egy koronát csak tud fizetni?

— Nem, instálom, annyit se.

A jegyző végiglapozgatja az adókönyvet.

— Hm, pedig már árverés is van kifizetve.

— Van kifizetve bizony, — adta vissza a szót az öreg.

— Hát ha nem tud fizetni, mit akar kend?

— Az atyafi riszált egyet a vállán, hogy a tarisznya nagyot zökkenve került előre.

— Hát, könyörgöm, már csak azért gyűttem, hogy leülöm azt a tizenkét koronát. Kinyeret is hoztam, hogy éhön ne pusztuljak.

— Csók az orfeumban. Zágrábban a minap kinos jelenet történt. Egy gondolatolvasó produkálta magát az ottani orfeumban s egy tiszt gondolatban azt kívánta tőle, hogy csókoljon meg egy jelenlevő urhölgyet. Az artista kitalálta a megbízatást és kezét csókolt a nőnek. Erre a tiszt hangosan kiáltotta: „Ne a kezét!” A közönség mód nélkül felháborodott, a megsértett hölgy pedig feljelentette a tisztet a katonai hatóságnál.

— Lökötök a környéken. Vakmerő lólopásokról tettek jelentést a szegedi kir. ügyészségnek Csongrádmegye több községéből. Sándorfalváról jelentik, hogy Kopasz Gyula udvaráról e hó 8-án éjjel 1 darab sötét pejlóvat loptak el ismeretlen tettesek 15 korona értékben. Másnap másik lovat loptak el a Kopasz istállójából 200 kor. értékben. — Ebben az időtájjban Tóth Antal udvarából egy sárga bőrülsű kocsit loptak el a tolvajok. Még több lökötés is történt, amelyeknek tetteseit még nem sikerült kézre keríteni.

— Vasutasok fizetésjavítása. A vasutasok fizetésjavításának tervezete végleg elkészült; a fizetésjavítás lényegesen kedvezőbb helyzetet teremt, amennyiben a vasutasok fizetése jobb lesz, mint a posta- és távirádkalmazottaké. E héten el lettek bocsátva azok a vasutasok a katonaságtól, akiket a vasúti sztrájk alkalmával mozgósítottak.

— Jókai halála után. Jókai Mór, koszorus költőnk halála után csunya botrány kerekedett. Röpíratok jelentek meg, vádolván a költő özvegyét, hogy rosszul bánt férjével és védvén őt e vád ellen. Nézetünk szerint azonban a vádak nem lehetnek oly jelentékenyek, mint az a ke-

gyelet, melyet a nagy férjú iránt megőrizni szeretünk, s még az esetben, ha igazak is, — jobb lett volna — hallgatni.

— **Tarokk.** Egyik elemi iskolánkban történt. A tanító észreveszi, hogy az utolsó padban a nebulók összebujnak, teljességgel nem figyelnek és valami rejtelmes foglalatosság iránt érdeklődnek. Nesztelenül a gyerekek háta mögé került.

— Kohn, — mondja szigorúan — hiszen te tarokkot játszol.

— Nü ná, — feleli a kis Kohn, — tizenkét tarokk van a zsebemben s majd nem játszok tarokkot! . . .

— Aki közállapotainkról mindig a leplezetlen igazságot akarja megtudni, olvassa a „Magyar Szó“ című napilapot (Budapest, Andrassy-ut 48.) Előfizetési ára egy évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, egy hónapra 2 korona 46 fillér. Egyes szám ára Budapesten 8 fillér, vidéken 10 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Oloszkai Horváth Antal.

PREIS BUCH GRATIS

JORGÓ JÁNOS

óras.

Gyári raktár: **WIEN**, III-4.
Rennweg No 75-B

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, olcsó vásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, rászedés teljesen kizárva.

— Órajavítási műhely. —

Mindenemű zsebrába új rugó behelyezése 40 kr. Minden vásárolt vagy javított óráért kezességet vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787 sz. Legolcsóbb, legjobb strapác-óra, nikkelt tokban, 36 órai járással . . .	frt 2.30
8039 sz. Valódi ezüst páncél-lánc . . .	frt 1.—
7853 sz. Ezüst remontoir, dupla fedelű . . .	frt 5.—
7989 sz. Inga-óra ütőművel, 2 sulylyal, 130 cm. magas . . .	frt 11.50
7929 sz. Jó ébresztő óra . . .	frt 1.20

Szíveskedjék nevemre és házszámomra 75-B pontosan figyelni.

≡ KÉPES LAPOK ≡

rendkívül dús választékban jutányosan kaphatók lapunk könyvnyomdájában.

CLAYTON & SHUTTLEWORTHTM

Budapest, Váci-körút 63,

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhera-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák,

sortvetőgépek, Planet jr. kapálók,

szecskaavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

